

r. 1774.

Sylwestrowicz Józef Dowojna, proboszcz Stokliki
Decus honoris ... Josephi Niesiotowski palat. Novograd.

DECUS HONORIS

P R A E C I P U U M
ILLUSTRISSIMI AC EXCELLENTISSIMI

DOMINI DOMINI

J O S E P H I

De Niesiotow

NIESIOŁOWSKI

Primum supremi Præfecti stabuli M.D.L.

DEINDE CASTELANI, NUNC

P A L A T I N I N O W O G R O D E N S I S , E Q U I T I S

Ordinis S. STANISLAIE. M.

C O M I T I S

IN NIESIOŁOW

C A P I T A N E I C Y R Y N E N S I S &c;

S U B F A U S T I S S I M U M I N E U N D E M P A L A T I N A T U M

I N G R E S S U M

AB INTIMO, FAVENTISSIONO^q, SUO NOMINI & HONORI P. R. D. JOSEPHO DOWOYNÄ SYLWESTROWICZ AA. LL. & SACRÆ THEOLOGIAE DOCTORE, PRÆPOSITO CURATO STOKLISCENSI, MIRENSI,

&c: PROVINCIAE LITVANÆ SANCTI ANGELI CUSTODIS

ORDINIS PRÆCATORUM

D E B I T O G R A T U L A T I O N I S O F F I C I O

E X C E P T U M

ANNO SALUTIS 1774.
Typis NESVIENSIBUS.

Tanti namq; viri splendescit gloria summa!
Prosperitate replens, qui probitate nitent
O! decus excelsum Patriæ clarissime fulgor
STANISLAE Potens REX sine fine vige!
O! tua quis referet largissima dona per ævum!
Quæs cumulas dignos: Natio tota stupet!
Hocce PALATINUM tantō dignarīs honore;
Quas grates debet reddere quisquè tibi!
Hunc ego lætantis JOSEPH dum specto triumphum,
lætitiae copiā cor salit indē meum.
Non ego duntaxat tanto sum addicτus honori,
Sed genus omne meum pectorē plaudit ei
Cū Tibi nunc cuncti JOSEPH sua pectora sternant
In plausus, pariter carmina sterno mea.
Non istos solos alacer tibi dedico versus
Ait mea & obsequiis intima promta patent.
Ac mea tota Domus donis devincta per amplis
Omnes ad nutus ecce parata tuos.
Suscipe, quæso libens populi gratulante cohorte,
Offero quod gratans hocce pōema meum.
Tu decor eximius Majorum sorte Tuorum
Sommorum; hi semper per pia gesta vigent.
Tu quoq; tantorum fulges imitator, & hæres
Virtutum, & cuncti prosperitate boni,
Hi tenuere probè suprema cacumina laudis,
Quām premis hæc pulchrè signa relicta pedum!
Sed generis quamvis solus splendore corusces,
Dum summas æquas celsus honore Domos;

Nam patet en cunctis clarè tua fama per orbem;
Gloria percrebuit grandis ubiqùe tua!
Primæ namquæ Domus cunctæ tibi sangvine juncta
Augent nonnè tuum quodq; perenne decus?
Attamen Augusto proceres fulgere fatentur
Te generis radiò sponte, suog; pari.
Quæ domus alma tuo rutilo splendore carebit?
Cunctus honos amplius plenus honore tuo.
Sivè Senatornm celebres quærantur honores,
Multiplici titulò nonnè Senator ovas?
Fulgida sivè Ducum niteat, quæ Purpura Princeps,
Non est hæc, ni sit sangvine tincta Tuo.
Quàm benè Primorum decorant & tempora Mitræ!
Hoc decus in tanta quis neget esse domo?
Regna regunt Reges tua, Majestate Thronorum,
Hoc quoquæ participas stirpe nitente decus.
O Decus hoc igitur summum! cunctisq; stupendum,
Quo polles felix! quàm celebrare decet!
Colminis ò! quantùm tanti sublimis honestas
Exigit hæc laudum! quisq; referre nequit.
Quis narrare valet, quantum tibi competit iste,
Quem modò concendis prosper honoris apex?
Nonnè patet clarè summis Natalibûs ortum
Te? qui cuncta tenes prosperitate boni.
Id Tua virtutum præclara specimina monstrant;
Quæs reples Patriam: norma sub hisce latet.
O benè concordant morum cum Nomine facta!
Ceū mens, & corpus præstat idemquæ simul.

Tals

XVIII.2.1030

<http://rcin.org.pl>

1894

X
XVIII-2-1030